

26 ⁵⁵⁹ *Ἐπιτομή τῆς ἐπιστολῆς τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ῥώμης*

Ἐπίστε βασιλεῦ. ἃ μὲν ἔδω διὰ πομῶν, πρὸς τὸ
σοῦ κράτος ἀνερεγκῆν, ἐν ἄλλοις γέγραφα. ἃ κ' ἔ
αὐτὰ, ἀκόσ ἀφίξεσθαι μετὰ τῶν παρόντων.
μῶμον δὲ πομᾶ μὲν πρότερον ἐν τεύθει γέγραφα,
οὐκ ὀλίγα δὲ εὐθὺς πρὸ τούτων. ἔδωξε δὲ ὁ μωσ
καὶ ταῦτα προσηῖναι, ἡ δὲ οὐκ ἔχασ ἐκείνη. ἢ
οὐ μικρὰν οἶδα καρπούμενος, ἐκ τοῦ τοῦ ἐμοῦ
λόγου, πρὸς τὴν οὐκ ἐπιτήδεον ἀναφῆναι. Ἦν
δὲ τῶν παρόντων λόγων, ἀπὸ τῆς πόλεως ταῦτις
ἀκίνομαι. Ἦν, πρότερον μὲν, ἀπὸ τῶν ἰσορρομῶν
πρὶ αὐτῆς ἐθαύμαζον. μῦ δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆς ὄψε,
γεύσασθαι θαυμασιώτερον, ἢ ὡς ἀντὶς ἀπλῶς ἀκα
σῆν ἀπὸ τῶν λεγομένων πρὶ αὐτῆς, κείνω. Καί
τοι, εἴρηται μὲν ἀληθῶς, μέγιστά πρὶ αὐτῆς. οὐ
μόνον, παρὰ τῶν τῆ πατρίω φωνῶν τούτων
συγγεγραφότων, ἀλλ' ἡ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων
σχιδόν πάντων, καὶ τῶν ἐλλοπήμων, ὅσοι κα
ταύτην γεγονῶσιν. ὡς τε τοῦ μὲν, λόγου ὄλγυ,
τοῦ δὲ βιβλίου ὡς οἶδα, ἐγκώμια αὐτῆς κα
ταλίπην. ἄλλοι δὲ ἐβραχεσί, μέγιστά πρὶ αὐ
τῆς εἴρηκασιν. οἶον καὶ τὸ τοῦ σοφίστου ἐκείνου,
τοῦ οὐκ ἐπιτήδεον φίλου καὶ οἰκίου. ὅπρ' ἐπὶ ὀλίγω
μῶπον ἐκείνος, ἐπὶ ἐπιτήδεον πρὸς τὴν ἀφίξει

